

ГРУДЕНЬ 1978 DECEMBER

ЮНАК

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ЮНАКА"

Згідно з вимогами поштового уряду в Канаді, ті видання мають змогу пересилати свої журнали передплатникам другою, (тобто за знижену ціну) клясою, які мають передплати заплачені до кінця березня (або три місяці після замовлення журналу, якщо це нові передплатники). Як відомо всім, поштові оплати тепер дуже високі, тож висилка "Юнака" — це великий кошт.

Могли б ми багато заощадити, якщо б своєчасно висилали передплати. Давніше Адміністрація висилала часті упіснення, але вони також получені з видатками. А це ж гроші передплатників. Чому ж ми такі неощадні?

ГПБулава, шукаючи способів покращання методи збирання передплат, зобов'язала окремі

КПСтаршини збирати передплати гуртово з кожного пл. осередка. Через це на обкладинці Адміністрація перестала подавати дату, до якої дана передплата заплачена. Подаємо їх тільки тим передплатникам, за яких станиці не відповідають.

Висилаючи матеріали до Редакції, старайтеся до статей долучити фотографію (чорно-білу) чи інший ілюстраційний матеріал, а до фотографій не тільки підписи, але й хоч би короткі пояснення до них. Самі фотографії цікавлять тільки тих, які на них зфотографовані. Будьмо своєчасними передплатниками! Хай пластовий закон править нашим життям!

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйся" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлинки чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заїснювалася тощо. Світлинки просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлинки для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Від 1 січня 1978 р. річна передплата "Юнака" коштує: США і Канада — \$10.00;
Австралія — рівновартість 10.00 амер. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина — 3.00 ам. дол.; Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків;
Італія — 2.000 лірів Велика Британія — 2.00 фунти
Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2150 Bloor St. W., Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

**"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.**

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

пл. юн. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович.

ст. пл. Олесь Кузишин

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська.

пл. юн. Всеволод Онишкевич

ст. пл. Юрій Павлічко.

пл. сен. Олександр Юзенів.

ЗМІСТ

- 2 Гутірка з юними друзями — Микола Лисенко-
батько і чородій української музики Подруга Гребля-
- 3 Нові організації молоді на Україні В. Лехтер-
- 4 Наслідки 4-го конкурсу молодечої творчості
в Австралії Прес-референт
Клюбу в Мелборні
- 5 Молоде перо: Розвіяна самота Т. Шевченко
- 6 Наша подорож до Нової Зеландії Г. Терпак
- 7 У високій Чорногорі Р. Купчинський
- 10 Щастя, довгих і щасливих літ банаємо... **
- 11 Успіхи наших подруг:
Орися Ганушевська О. Кузьмович
Куток філятеліста Ю. Марчан
Бурґенлянд під знаком українців **
- 12 Що буде в 1988 році? о. Тарас Лончина
- 13 Оженили Станичного **
- 14 МПЗ-1978 у фотографіях О. Соханівський
- 16 Чи знаєте ту платівку?
Каліфорнійські ясени О. Кузишин
- 17 Співаємо... "Прощальна ватра" Пластприят Небо
- 18 Пластуннам на вушко О. Н.
- 19 Перша надія Є. Онацький
- 20 Хроніка
- 26 Загадки
- 27 Урядові оголошення, Датки на пресфонд,
Замість квітів на могили

Гостина учасників МПЗ-1978 в індійському заповід-
нику. Провідник племені промовляє...

● **На обкладинці:** "Ведмідь вітає гостей-відвідувачів"
— фото ст. пл. Юрія Кузьмовича.

● **Ілюстратори цього числа:** пл. сен. Дарія Даревич,
Яків Гніздовський, Богдан Певний, Володимир Гарпун-
Пилишенко.

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямними та вимогами
юнацького віну читачів.

ЮНАК

ГРУДЕНЬ 1978 Ч. 11 (183)

РІК XVI

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ГУТІРКА В ЮНИМИ ДРУЗЬМИ

Він від народу набирався сили
В надхненій праці в боротьбі палкій.
Максим Рильський

МИКОЛА ЛИСЕНКО — БАТЬКО І ЧАРОДІЙ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Зустріч з "літератами" плывла цим разом на розмові про Миколу Лисенка — батька української музики й невтомого громадського діяча. А спонукала нас до того Таня:

— Чекайте, чекайте! Я знайшла те, що мені треба було у зв'язку з моєю участю в Орликіяді. Я знала дещо про Миколу Лисенка, знала те, що знає кожний учень Музичного Інституту ім. Лисенка. Але тут в цій книжці стільки цікавого...*)

— Я знаю, що він походить із старого козацького роду. Предки його були старшиною козацького війська. У XVII ст. предок Яків Лисенко боровся проти поляків. Лисенки мали свої маєтки на Полтавщині, — додав Андрій — наш "історик".

— А знаєш те, як Микола Лисенко зберіг своє українське "я" — обізвався "українознавець" серед юнацтва Роман. Родився 23 березня 1842 р., виростав у родині, де панувала французька мова й російська культура. Мати не любила, коли малий Микола залюбки перебував з селянськими дітьми й бавився з ними у зайка, у перепілки, у кривого колеса, коли прислухувався годинами до співів дівчат і хлопців на селі. Тільки бабуса і батько не боронили йому того. Думаю, що саме це вплинуло в найбільшій мірі на його любов до рідної пісні.

— О, Романо, не будь такий проти матері! — перебила Романові Таня. — Мати вчасно помітила талант Миколи. Хлопчик вже з п'яти років успішно підбирав різні мелодії, а мати, що була сама добра музикантка, підтримувала й дбала про синову музикальну освіту і працю. Це вона вплинула, що Миколу батьки віддали до хлоп'ячого пенсіона француза Гедуена, а тут він мав добрих учителів, які підтримували його в тому, щоб він komponував твори на базі української народної мелодики.

— А чого Лисенка вважають батьком української клясичної музики, коли він тво-

рив на основі народної пісні й музики? — запитав Роман.

— Ти хіба не знаєш, що Лисенко створив опери, і величезну кількість клясичних творів, — поспішила Таня. — Лисенко написав 20 опер, оперет і феєрій! Різдвяна ніч, Утоплена, Тарас Бульба, Ноктюрн, славні дитячі опери: Коза-Дерева, Пан-Коцький, Зима і Весна та інші; обробив 166 пісень для хору і 280 — для голосу з фортепіано, понад 80 музичних творів до "Кобзаря", понад 50 вокальних творів на тексти різних авторів, 22 хори та вокальні ансамблі, 2 інструментальні твори, 10 камерних ансамблів, 50 творів для фортепіано, написав також 4 науково-теоретичні праці. Він не тільки працював над народними піснями.

— Я не цілком розумію вартість різних родів музичних творів, але це, що вичислюєш, Таню, справді подивугідне, — zareagував Роман, — Чи ти, Таню, знаєш, яку освіту мав Лисенко?

— Тут написано. Зараз прочитаю, — почала Таня. — Після закінчення пансіона вчився у харківській гімназії, спочатку був у Харківському університеті, але перейшов швидко до Київського. Там в 1864 р. вперше диригував хором на концерті пам'яті Т. Шевченка, а потім постійно виступав з концертами. Лисенко закінчив фізико-математичний факультет у Києві, але його цікавила музика й він закінчив ще додатково консерваторію в Ляйпцігу. Після цього став працювати для української культури. Оселився в Києві, був викладачем музики, виступав у симфоніях і квартетних зібраннях і творив..., творив... свої славетні музичні перлини; був їх автором і виконавцем. Зі своїм хором композитор їздив по різних містах України. Був у тісному зв'язку з діячами української культури, зокрема з драматургами, артистами, письменниками й іншими композиторами. Лисенко мав навіть власну Му-

*) М. В. Лисенко — А. Архимова, М. Гордійчук

зично-драматичну школу, яка виховувала кадри музикантів. Тут написано, що музика до "Кобзаря" є дуже цінним внеском у світову музику. З його школи вийшло багато композиторів. Смерть українського Бояна (6. XI. 1912 р.) була невимовною тяжкою втратою.

Таня захоплено ще багато розповідала. А ми ділимося з Вами нашою розмовою, бо життя М. Лисенка кожному світить, кожний з нього черпати може багато для себе. Читайте і ви книжку про Лисенка.

СКОБ!

Подруга Гребля

Нові організації молоді на Україні

Поміж піонерськими та комсомольськими організаціями, які є слухняним знаряддям КПСС¹, в Україні появилася нова організація ЮДМ. Це організація юних "друзей" міліції, бо комуністичній партії та московським правителям треба виховувати молодь в дусі постійної співпраці з цим ганебним органом. Я пригадую, що у 1975 році, коли я ще вчителював у сільській школі на Буковині, на сторінках "Піонерської зірки", яка виходить 40-тисячним накладом, був надрукований статут ЮДМ. У статуті говорилося, що членом ЮДМ може стати кожний советський школяр. Зразу ж після появи цього статуту до школярів почали приїздити працівники міліції та заохочувати їх вступати до лав ЮДМ.

Члени ЮДМ повинні слідкувати за порушеннями громадського порядку та доносити про ці порушення органам міліції. Раз на рік в Україні проходить з'їзд членів ЮДМ. Комуністична пропаганда видає багато матеріалів про діяльність ЮДМ, про їх поміч міліції. "Кращим із кращих" за їхні "подвиги" видаються цінні подарунки та так зв. путівки в піонерські табори. "Робітнича газета" березень 1976 р. повідомила своїх читачів, що учень Макіївської середньої школи ч. 26 Юрій Толопко повідомив дільничного міліціонера, що два чоловіки вкрали з м'ясокомбінату декілька кілограмів м'яса, і за це отримав грошову нагороду. Що сталося з тими людьми, про те газета не подала ніякої інформації, як і про те, що в Україні в 1976 році не було м'яса.

Члени ЮДМ сільських шкіл слідкують за збереженням урожаю, тобто слідкують за тим, щоб батьки-колгоспники не взяли з колгоспного поля декілька кілограмів зерна або цукрового буряка.

Членів ЮДМ партія комуністів виховує в дусі шпигунства навіть за своїми батьками, і прикладом для них є Павлік Морозов², про подвиги якого повинен знати кожний учень.

Крім ЮДМ, в Україні є ще одна органі-

зація: ЮДП — Юні Друзі Пограничників. Ця організація діє в Україні здавна. Принаймні я чув про неї ще коли був учнем у школі. Щоб світ не дізнався про московські злочини, про геноцид, про невірничі табори, советська влада поставила на кордонах посилену варту.

"Граніца на замке" ("Кордон на замку") — зухвало мотивують свої заходи комуністи. І допомагають охороняти кордони московської імперії українські учні. Мені довелося працювати на советсько-румунському кордоні в селі Стирча на Буковині. І учні нашої школи від 4-ої до 10-ої класи були членами ЮДП. Замість дати право поневоленому народові України вільно будувати своє життя, розвивати свою промисловість, економіку, культуру й мистецтво, московські комуністи, як і колишні російські царі, витрачають гроші на захист своїх кордонів. На кордонах України немає українських вояків, сучасні московські "царі" не довіряють їм. На кордоні біля села Стирча проходили військову службу москалі та нацмени.³

За останні три роки в Україні створили військово-патріотичну гру "Зірниця". Хлопцям та дівчатам дають військовий одяг і зброю, щоправда без набоїв, і навчають військової справи. Крім військової гри, до шкільних програм середніх шкіл ввели для вивчення військової справу. Учні 8-10 класи вивчають військову справу, але виключно російською мовою, бо, мовляв, хлопці йдуть до війська, а там української мови непотрібно.

Советська влада й далі продовжує політику сталінських часів, вона створила ЮДМ, ЮДП і, напевно, буде створювати нові організації, бо вона хоче виховувати українських дітей у дусі послуху й вимагає виконувати накази. Москалі займали ключові позиції в ЧК, ГПУ, НКВД, МГБ, а тепер займають їх у КГБ, і їм потрібні слухняні раби-шпигуни, яких треба вже від юнацьких літ заправляти і заставляти до шпигунського діла. Як виходить, ком-

НАСЛІДКИ 4-го КОНКУРСУ МОЛОДЕЧОЇ ТВОРЧОСТІ В АВСТРАЛІЇ

Зліва сидять: Неван Грушецький, Зоя Когут, Божена Коваленко, Дмитро Нитченко, Анастасія Грушецька та артист Юрій Михайлів. Стоять: Оріся Стефін, Натална Березнян, Тарас Мацібурно, Тая Шевченко, Люба Лотиш. Оріся Стефін та Тарас Мацібурно — члени молодечої сенції Клубу, які читали конкурсні твори сіднейських авторів. Фото: Євген Стефін.

Наприкінці минулого року Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мелборні проголосив 4-ий конкурс молодечої творчості на прозовий твір: на оповідання, новелі, казки, нарис (репортаж), спогади, а для старшої групи й есей. На конкурс надійшло 11 творів. 13-го серпня ц. р. відбувся вечір учасників 4-го конкурсу в Українському Народному Домі в Мелборні. Спершу самі автори прочитали свої конкурсні твори, а твори сіднейських авторів прочитали місцеві початківці та члени Клубу. Потім голова Клубу Дм. Нитченко прочитав короткий вступ про те, як треба працювати над собою, над своєю мовою, майстерністю, подавши приклади, як наполегливо працювали над собою та писали твори видатні творці літератури. Після цього він оголосив ухвалу журі. Вона звучала так: "Жюрі 4-го конкурсу у складі членів Літературно-мистецького клубу Зої Когут, артистки Ірени За-

сомольські й піонерські дотеперішні організації з цього зрадницького діла не змогли вповні вив'язатися.

Віталій Лехтер

¹ Комуністична Партія Советського Союзу.

² Доніс на батьків міліції, а за те йому велика пошана, поставили пам'ятники.

³ Чужинці в Україні — вірні служителі режимові.

На фото голова Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка Дм. Нитченко (Дм. Чуб) оголошує наслідки конкурсу на вечорі учасників 4-го конкурсу молодечої творчості, 13. 8. 1978 р. Подуч бачимо учасників конкурсу та читців тих конкурсних творів, автори яких не могли приїхати з іншого степу.

Починаючи зліва: Натална Березнян твір яної ("Ріка-чарівниця" відзначений з нагородою в 20 дол), Тая Шевченко, яна дістала другу нагороду в 60 дол. за оповідання "Розвіяна самота", Симон Пирогів, голова клубу Дмитро Нитченко, Оріся Стефін (читала матеріяли сіднейців) та Люба Лотиш.

Фото: Євген Стефін.

лескої, Божени Коваленко, Анастасії і Невана Грушецьких, Вол. Каспенковича, під головуванням Дм. Нитченка, на своєму засіданні 2-го липня ц. р. розглянули конкурсні твори й ухвалили: Першої нагороди не одержує ніхто. Другу нагороду — 60 доларів присудити студ. Таї Шевченко, (15 років, псевдо В. Берсунь), за оповідання "Розвіяна самота". Третю нагороду в 40 дол. дістав студент з Сіднею Славко Ільків, (14 років, псевдо Таборовик), за нарис "Я хотів би побачити Україну". Відзначити оповідання студентки Наталки Березняк, гасло "Соняшне проміння", за оповідання "Ріка-чарівниця".

Решті 7-м авторам видати по 10 доларів для заохочення, оскільки вони в свої писання теж вклали певну майстерність і здібності. Їхні прізвища такі: Люба Лотиш (14 років), Симон Пирогів (14 років), Надя Менцінська (11 років), Юля Фігурка (11 р.) Марійка Сенькович (18 років), Андрій Даниляк (15 років), Павло Карен (13 років), Галина Терпак (14 років).

Закриваючи вечір, на якому було 62 слухачі, голова висловив щирі подяку жертводавцям, які відгукнулись на заклик клубу, надіславши 435 доларів.

**Прес.-референт
Літ.-мист. клубу ім. Василя Симоненка
в Мелборні, Австралія, 1978 р.**

РОЗВІЯНА САМОТА

Вечір надходив і своєю темнотою відганяв соняшне проміння, яке далі грало на людських обличчях. Але я навіть не завважив краси заходу сонця, яка завжди мене зачаровувала та приваблювала до себе своїм кольористим невмирущим існуванням. Сьогодні мені було тяжко на душі. Прекрасний світ чомусь не розвеселяв мене. Прегарна дівчина, що живе в сусідній квартирі сьогодні чомусь не чарувала мене своїми блакитно-синіми очима та чорною косою. А моє серце ледве билось, відчуваючи якийсь незнаний сміток, який спустився на мою душу. Не можу всидіти вдома, все мене дратує та пригнічує. Я підхоплюю піджак та спішу надвір. Вулиця вже темна, безлюдна. А де всі люди ділися? Та певно всі повернулись до своїх домів, до родин, де їх чекає любов, тепло сімейного життя. А чому тоді я тут сам, без людського гурту? Та знаю чому я тут на цьому просторому світі сам один, нема до кого й пригорнутись чи звернутись у потребі.

Іду собі по стежці, яка ніби біжить паралельно з річкою. Тихо, тихо на світі. Часом чути з протилежної сторони ріки якийсь сміх чи вигук. Це ж люди, певно, не самотні, тому мені й так тяжко на душі. На лавці, он там біля дерева, в густій темряві сидить дід занедбаний, обідраний, сумний.

— Гей, діду, чи ви теж самі на світі? Чи вам теж тяжко жити, чи сльози і у вас часто виступають в очах?

Таким я бачу й себе, бо це ніби я сиджу на лавці без друзів та самотний. Люди жахаються та обмовляють занедбаного старця. Вони напевно ніколи не подумали, чому ж дід такий? Ніколи не поцікавились проблемами, які привели діда до цього стану, та нічого не знають про біль душі такої людини.

Я йду, не звертаючи уваги куди. Чомусь сьогодні немов хтось збудував загородку між світом та мною. Я пробую її подолати, але вона висока та нездолана. Я хочу її перелізти, але коли добираюсь до верха, хтось мене немов зіштовхує назад. Назад у мій самотній світ.

Темрява охопила мене, я не завважую людей, які мене обходять, і мені здається від-

вертаються від мене, не бажають мені добра. Знов у моїй голові крутяться різні думки, та не виявлені проблеми. Чому життя таке тяжке, та не розрішене? А, врешті, пощо жити, коли немає з ким поділити свою печаль, свої турботи?

— “Стрибну зараз у ріку, покінчу з собою. Ніхто не завважить, що я пропав. Може знайдуть моє тіло. Я глянув кругом себе, на природу, на все живе, глибока, сумна річка ніби відпихає мене від себе. Я знов глянув навколо себе. З-за гір, прозирали перші промені раннього сонця. Кольористий світ, не подібний до темної річки, тягнув мене до себе, до життя. Втома мене обхопила, та я попрямував додому.

Дивно! Кімната була одкрита, всередині хтось метушився. У дверях мене привітно зустріло стурбоване, красиве личко з блакитно-синіми очима та довгою чорною косою. Я зупинився, раптом мене охопила радість.

— Тетяно! — було все, що я міг вимовити.

— Я така рада, що ти повернувся здоровий. Увечорі я чула стукіт у твоїй кімнаті, а тоді все стихло. Я бачила твою пригнічену постань, сумне, зажурене обличчя, як ти йшов до річки. Мені здавалось, що ти хочеш якусь біду собі зробити. Цілу ніч не спала. А бач, і дочекалась твого приходу. Ти живий і все гаразд! Яка я рада, що це була лише моя уява.

Вона тепло усміхнулась та додала:

— Їж, серденько, а тоді розкажеш мені все, все, бо знаю, що вже довго тебе щось турбує, маєш якийсь жаль до людей.

Так, як сходило радісне сонце, так і моя змучена, але незмірно щаслива тепер душа полетіла на зустріч ранішньому промінню, щоб зустріти новий день. А заслона печалі й смутку розсунулась і потонула у невидиму дальчність....

Тая Шевченко, 15 років, студентка школи укр-ва в Нобл Парку біля Мелборну, Австралія. Її оповідання дістало другу нагороду на 4-му конкурсі молодечої творчості 13. 8. 1978 р., який проголосив Літературно-мист. клуб ім. Василя Симоненка в Мелборні.

НАША ПОДОРОЖ ДО НОВОЇ ЗЕЛЯНДІЇ

І так, нарешті, надійшов день для нашої подорожі до Нової Зеландії. Мама, брат Віктор і я — всі були готові о 12-й годині до мандрівки. По дорозі ми ще забрали бабусю й поїхали на аеродром. Там була маса людей, кожний мав летіти в свою сторону.

Після поладження формальностей ми розпрощалися з татом, з дідусем і пішли до літака. Він був досить великий: у ньому було до 300 пасажирів. Нам відразу почали подавати вечерю. Після того мене записали до Молодечого джетового клубу, дали мені посвідку й попросили мене, щоб я частувала людей цукерками. Летіли ми дві години й сорок п'ять хвилин. Коли о шостій годині вечора ми сіли в Христчурч, по-ново-зеландському була вже восьма година: у них час іде на дві години швидше. Знову оформлення квитків, на нас уже чекав туристичний автобус.

Скоро завезли нас до гарного "Коммодоре готелю". Я з мамою була в одній кімнаті, а мій брат з бабусею були в другій. Після гарного відпочинку, наступного дня, зібрали нашу групу, 42 особи, і ми рушили в турне. Протягом десятих днів подорожі ми побували в трьох містах. У кожному місті ми зупинялися в дуже гарних готелях, де була добра обслуга, смачні харчі, як їх давали досить.

Нова Зеландія дуже гарна країна. Навколо ми бачили високі гори, на яких біліє сніг, а на долинах зелено, скрізь трава, де вічно пахнуть квіти. Я думала, що тільки в Австралії багато овець, але тут, здається, ще більше.

Під час нашої подорожі ми бачили чудесні краєвиди, прекрасні озера, в яких чудова блакитна вода, а озера дуже глибокі. Бачили й водоспади, в одному з них вода спаладала з високої гори на 150 футів вниз, просто в озеро, на якому ми їздили на пароплаві. Бачили ми також багато гарних лісів, де були берези, дуби, майже всі, як мама казала, європейські дерева.

Побували ми й на високій горі, на яку мусли підіймались ліфтами. Там я вперше побачила сніг. Який же він мені видався гарний — м'який, мокрий і холодний. Я качалася в ньому й їла його й не могла налюбуватися його красою.

У Новій Зеландії є багато фермерів. Нас водили в таке місце, де оповідали про економію цієї країни. Після цього я доїла корову й напилася свіжого молока, за що також дістала посвідку.

Але хочу написати ще про одно озеро, яке називається "Лейк Шакатіру". Воно має 50

миль довжини. З одного боку просто з води підносяться гори, що мають 7000 футів висоти. Вони називаються "Ремаркабле". Зверху на них лежить сніг. Вони віддзеркалюються в воді, і це робить надзвичайне враження.

Це озеро в деяких місцях на 1200 футів завглибшки, про нього маорці мають легенду, що колись нібито був там дуже великий чорт, який часто лякав і їв людей. Маорці вирішили знищити його. Однієї ночі вони підкрались до нього й підпалили. Він згорів, але ще встиг проклясти цю місцевість, і тому час від часу тут без жадної причини вибухають гургани. Але серце того чорта не згоріло і ще й досі дихає, тому це озеро називається "дихаючим". Вода в ньому що п'ять хвилин піднімається й опускається на три інчі. Вчені з інших країн робили досліди, але не знайшли ніякого пояснення.

Отака чудесна ця країна, Нова Зеландія! Там ми побачили і гори, і сніг, і чарівну зелену природу. Деякі місця дуже нагадували мамі Україну. Особливо одно місце, яке називається Квінstown, де було багато чудесних беріз з червонястим листям, багато смерек й гарна висока трава.

В автобусі з нами переважно були австралійці, всі були дуже приємні люди. Наприкінці нашої подорожі ми зробили спільне фото, яке я зберігаю для пам'яті.

Вирушаючи назад, ми накупили багато подарунків для дідуся, для тата і для деяких наших знайомих. Під час нашої подорожі по Південному острові Нової Зеландії ми проїхали 1032 кілометри. Багато дечого побачили, провівши дуже гарно час.

І ось настав час летіти назад до Австралії. Автобус привіз нас до летовища в Христчурч. Після поладження формальностей ми всіли в літак і полетіли до Сіднею. Але цього разу подорож літаком не була така приємна, бо його весь час чомусь трясло. У Сіднеї на летовищі нас уже чекав тато. Ми дуже за ним скучили. Було дуже приємно знову повернутися до своєї хати.

Я собі зробила альбом, в якому маю прозірки та фоти з усієї подорожі по Новій Зеландії. Коли я підросту й почну працювати, обов'язково постараюсь відвідати знову цю країну й побачити ті чарівні гори, озера, ліси й луки.

Галина Терпак, 14 років, студ. 1-го курсу школи укр-ва при Рідній школі ім. кн. Ольги в Сіднеї. Галина учасниця 4-го конкурсу молодечої творчості, який організував Літературно-мист. клуб ім. Василя Симоненка в Мелборні 1978 р.

У ВИСОКІЙ ЧОРНОГОРІ

У високій Чорногорі,
На полянці, в темнім борі,
Там зібралися звірі
Раннім ранком на зорі. (2)

І рішили йти в мандрівку
На далеку лісничівку,
Щоб опікуну звірят
Побажать Веселих Свят. (2)

Поманджали всі за лисом,
Трохи полем, трохи лісом,
Підійшли аж до саду
І заграли коляду. (2)

Вуйко дме на геліконо,
Олень-легінь на пузоні,
Вовк виводить на ріжку
Всю мелодію важку. (2)

Заяць пікає на флейті,
Цап-Базилько на клярнеті,
Дик Гаврило в бубон б'є,
Лис Микита знак дає. (2)

Вийшов з хати пан лісничий
І звірят до себе кличе,
А лис каже, я не йду,
Краще в позах підожду. (2)

Позавчора коло спуску,
В лісничихи вкрав я гуску,
Як побачить знов мене,
Коцюбою прожене. (2)

Не гризися, мій Микицю,
Ти вкрав гуску, вовк телицю,
А Бурмило вкрав бика,
Бо натуря в вас така. (2)

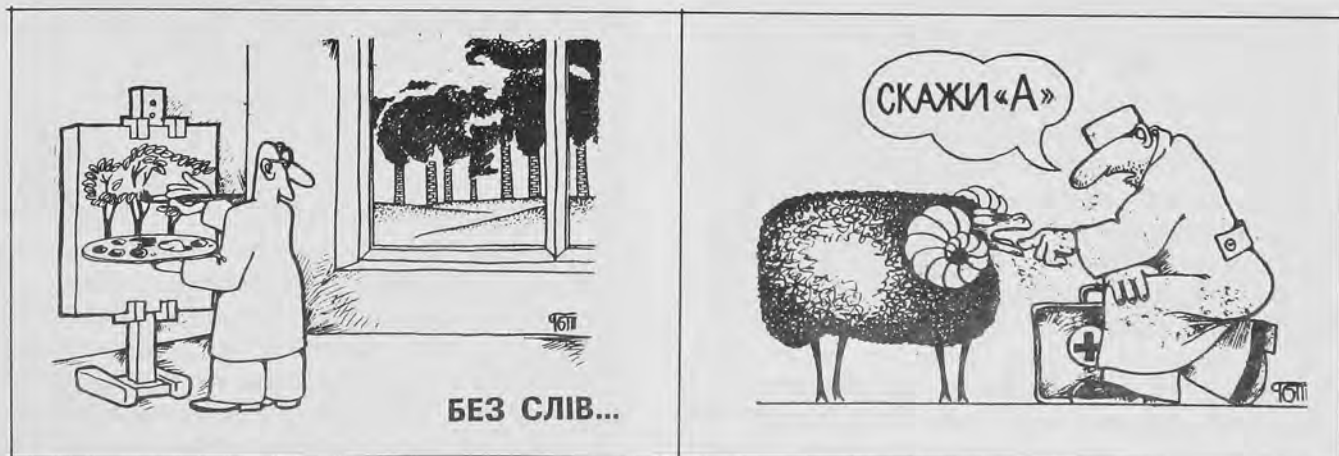
Заяць щепи гриз доволі,
Дик порицькав бараболі,
Олень з цапом збіжжя спас,
Хто ж безгрішний серед вас? (2)

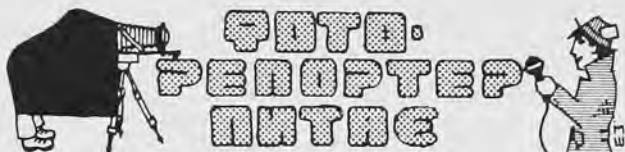
Йдїть до хати, посїдайте,
Поїдайте, попивайте,
Нині свято, Божий мир,
То ж безпечний навіть звір. (2)

Музика і слова:
Романа Купчинського

Коляда із збірки:
"Ми йдемо в бїй"

УСМІХНІСЯ!...

(з нагоди 25-річчя пластової оселі "Вовча Тропа"):

Коли Ви вперше таборували на "Вовчій Тропі" і які у Вас враження з неї?

пл. сен. Іриней Гарасим'як, станичний Пл. Станиці в Гартфорді, США, Лісовий Чорт.

Вперше я таборував на "ВТ" в 1953 р., як тільки її закуплено. Я був новацьким братчиком, а комендантом того табору був друг Т. Самотулка. Споминів із таборування на "Вовчій Тропі" — безліч, тамушу обмежитися до кількох. Пригадую

почуття гордості, що врешті мали ми "свій" клаптик землі — свою оселю! Також пригадую: "Червоний дім", стодола... зелень... нічна тиша... суворий комендант... голод (вічний)... сир з редькою... оповідання подруги Гойдиш... сестрички (!)... кункурс "краси"... новаки, що мали вночі "проблеми"... "пойзен айві" у 12-ох новаків... малини... дерев'яна капличка... глухе містечко Іст Четгем... мандрівка пішки до Четгему... "тьотя Груша"... прекрасна погода... зимна вода з ручної помпи... Міг би ще багато, багато писати, але кінчаю.

ст. пл. Ксеня Одежинська, Чортополохи, кр. референтка УПЮ-ок у США, виховниця в станиці Денвер, США.

Вперше я таборувала на "Вовчій Тропі" в 1962 р. На жаль, не пригадую собі, хто був тоді моєю сестричкою, але пам'ятаю, що табір називався "Гомін з України" і коменданткою була ст. пл. Віра Лашчик. Від часу того першого табору я щороку їздила на "Вовчу Тропу" — чи як учасниця, чи до булави. Зміни, які відбуваються на оселі лякають мене, але не зважаючи на них — оселя залишається в пам'яті. Завжди

"бачу" стодолу й білу капличку. Але не можу сказати, чи це враження з новацьких, чи юнацьких років. Але і це вже минуло!

пл. сен. Оксана Бачинська, Гребля, писар Кр. Булави УПС у США.

Перший раз я таборувала як новачка на "ВТ" в 1955 р. Не пам'ятаю, хто була комендантка нашого табору, але сестричкою було ст. пл. Юля Будна з Коговз, Н. Й. Для мене "Вовча Тропа" є символом моєї молодості, тих чудових незабутніх

літ. З часів новацтва аж до переходу до старшого пластуництва щорічно я відбувала свої вакації на цій пл. оселі серед чудової природи, в українському середовищі. Споминів залишилось багато. Вони сьогодні являються уривками з чарівної казки, як напр. спів при вогниках, великі ватри, довгі прогулянки, алярми, таборування під шатрами, День Пластунки і т. д. А скільки товаришок і товаришів я пізнала тоді на таборах! По стількох роках — приємно зустріти колишню таборовичку і сказати їй: "О, пригадую собі тебе з табору..." А це так часто трапляється. Тепер з нагоди 25-ліття Оселі "ВТ" складаю пластовій молоді побажання зазнати того чару гірської природи, молодечих переживань, а головне — засвоїти собі засади прикладного пластування.

пл. сен. Андрій Ластовецький, ЛЧ, голова Пл. оселі "Вовча Тропа":

Вперше таборував я на "Вовчій Тропі" в 1955 р. Був я тоді новаком і пригадую, що моїм братчиком був Орест Покладок. Таборували ми тоді в "червоному будинку". Пригадую, що ми мали кілька дараб і плавали на них по озері, що внизу в лісі, і навіть мали війну — це видавалось нам тоді дуже героїчним. У мене велика кількість споминів з часів таборування на цій оселі... Пригадую, коли комендантом табору юнаків 1962 р. був Лесько Черник, ми пішли у відвідини до оселі "Бобрівки" (назад привезли нас автами), пригадую червону стодолу... табору-

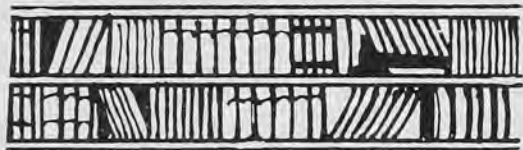
вання в “білому будинку” (де тепер буфет)... напади, алярми... Бувши стільки років учасником таборів на оселі, мені тепер дає велике вдоволення пізнати, як діє управа оселі, яка саме організує табори, дбає про постачання харчів, про працівників, розпрацьовує пляни поліпшень... Часами маю великі труднощі, але стараюсь їх перебороти, маючи на увазі завжди добро пластової молоді.

пл. сен. Володимир Базарко, ЧК, голова Стан. Ради в Клівленді США.

Я був учасником першого юнацького табору на “Вовчій Тропі”. Комендантом нашого табору був пл. сен. Ярослав Падох. Не можу пригадати собі, хто був моїм булавним. Табір був незвичайно цікавий і приемний. Не раз ще після того таборував

я на “Вовчій Тропі”. Можу сказати — це були найкращі дні мого життя!

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ?

ТИГРОЛОВИ

“Тигролови” — це пригодницький роман відомого українського письменника Івана Багряного. Цей роман був нагороджений першою премією на літературному конкурсі у Львові 1944 р. Герой цього роману — Григорій Многогрішний, нащадок козацького гетьмана Дем’яна Многогрішного, який ставив опір москалям. МВД*) продовжує переслідування роду Многогрішних і забирає героя до в’язниці, де його пробують морально зломати тортурами. Їм це не вдається, і його відправляють на Колиму на стільки літ, скільки йому років — двадцять п’ять.

Його везуть поїздом під пильним наглядом, і з-під такого ока він тікає. Григорій вирізує діру у вагоні під час того, як інші в’язні

співають. Він вискакує з поїзду, що шалено мчить, і втікає через тайгу. Його ледве живо-го знаходять українці, які переселилися в Азію на Зелений Клин і зберегли українські звичаї і мову. Це родина Сірків: старий Сірко, стара Сірчиха, їхній син Гриць і його сестра Наталка. Вони мисливці і полюють на тигрів і оленів. Вони приймають Григорія у свою родину і вчать його хисту полювання на “кішку”, то-бто на тигра.

Цілий роман розповідає про те, як Григорієві щастить. Говорить старий Сірко: “Бог не без милости, козак не без щастя”. І це правда. Йому щастить упродовж цілого роману. Йому щастить тим, що він не забився, вискакує з поїзду, йому щастило, бо вижив тижні у тайзі без їжі після втечі. Йому щастить, що його знаходять Сірки, йому щастить при кінці зустрітися зі своїм смертельним ворогом і катом, майором МВД Медвином, і його розстріляти. Йому щастить, коли він змушений від’їхати від Сірків, щоб на них не впала вина за вбивство Медвина. Йому щастить, бо Наталка (яку він кохав потайки цілий рік) вирішує з ним іти у світ.

Цілу книжку переплітають дуже гарні і цікаві описи. З початку автор так описує поїзд, у якому везуть героя на Сибір: “Вирячивши вогненні очі, дихаючи полум’ям і димом, потрясаючи ревом пустелі і нетра, вогненным хвостом замітаючи слід, летів дракон. Не з китайських казок і не з пагод Тибету — він знявся десь з громохкого центру країни “чудес”, вилетів з чорного пекла землі людоловів і гнав над просторами... Над безмежжям Уралу, через хащі Сибіру, через грізний понурій Байкал, через дикі кряжі Забайкалля, через Становий хребет — звивався над ним межі скель і шпилів... Високо в небі сіючи іскри й сморку, летів, летів у безмежній ночі”. Такими яскравими описами автор зображує втечу Григорія, полювання на тигрів, природу на Зеленому Клині і багато інших місцевостей та подій.

Хоч роман розділений на дві частини, його можна б поділити на три. Перша й третя мають до діла з ворогами Григорія — МВД, а друга частина — це спокійний проміжок, у якому він полює з Сірками і ступнево залюблюється у Наталку.

Цей роман мені дуже подобався, і рекомендую його читачам від 13 років.

Андрій Винницький

*) Советська поліція.

ЗВІДНІЛЯ ВАШЕ ІМ'Я?

Від редакції: Свого часу ми обіцяли подати Вам дальші імена та їхнє значення. Через брак місця робимо це аж у цьому числі.

Наталка. Рід свій Наталка виводить аж з римської імперії. Наталіс означало народжений.

Одарка. Ім'я Одарка завітало до нас із Сходу. В давні часи воно було поширене серед персів. Навіть один з перських царів носив ім'я Дарій. В основі цього імени лежить перське слово переможець, переможниця.

Оксана. Це ім'я прийшло до нас за часів Київської держави з Греції. Спочатку воно звучало Ксенія, Ксеня, що перекладається як гість, гостинна. Опісля ім'я Ксеня дістало приросток "о" і так залишилося як Оксана.

Ольга. Ім'я Ольга (як і Олер) не слов'янське. Його принесли на Русь варяги. У скандинавських мовах воно означає — свята.

Роман. Давні римляни називали свою столицю Рома. Так вона і до сьогодні називається італійською мовою. Від цієї назви створено прикметник романус, значить римський. Від того романус пішло наше ім'я Роман.

Семен. Це ім'я і його походження пояснюють дуже різно. Одні пояснюють його як латинське слово семен — насіння, інші як слухняний, ще інші, що походить воно від Сімеон з давньої Юдеї.

Сергій. В останньому часі це ім'я дуже поширилося. Воно примандрувало до нас із давньої римської імперії, де багато родин називалося Сергіус. Лінгвісти пояснюють це ймення як високий, високопоставлений, вельмишановний.

Софія. Це приємне та звучне ім'я є близьком грецького слова софія, що означає мудрість.

ЩАСТЯ, ДОВГИХ І ЩАСЛИВИХ ЛІТ БАЖАЄМО...

Радіють батьки, а не менше й пластові провідники, коли їхні діти-вихованки одружуються, добираючи товаришів життя із свого середовища. Хіба не знаємо, яка це переважна проблема в житті наших родин, а з тим й у житті всієї спільноти? Не дарма ж наше перше питання на звістку про одруження близьких нам є тепер ніщо інше, а "Чи з українкою?", "Чи з українцем?"

Особливо радісно було редакції "Юнака" довідатись про одруження ст. пл. Наді Казимири з Юрієм Дзьобою. І як не радіти, довідавшись, що наша спільнота поповнилась новою родиною?..

Надя виростала в Ріджайні, у осередку, де не було багато пластунів. Проте вона ви-

користалась вповні все, що міг дати їй Пласт. Ставши старшою пластункою, була дуже успішною виховницею, бунчужною і коменданткою багатьох таборів у Канаді та в США. Здобула всі можливі пластові вишколи, а крім того заповідливо й залюбки студіювала й успішно закінчила політичні науки.

Прийміть, Дорогі Надю і Юрію, голосне й з глибини багатьох сердець "А щаслива Вам дорога у спільне, повне любови, успіхів і щастя життя!"

Редакція

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

ОРИСЯ ГАНУШЕВСЬКА

Орисю знаємо, як і її сестру Оленку та брата Богдана з активно-го пластування, зокре-ма з пластових таборів, хоча батьки їхні поселилися далеко від українського середовища у стейті Ровд Айленд США. Так Оріся ішла слідами своєї сестри й свого брата та від наймолодших років

приїздила на пластові табори; в останніх роках вже не як учасниця, а як новацька сестричка.

У 1977 році вона з успіхом закінчила таборовий вишкіл "Школу Булавних" і саме на ньому полонила нас своїм теплим усміхом і ревністю у виконванні всіх доручених завдань.

Тому з великою радістю читали ми цього року в пресі про її особисті успіхи, бо ж це успіхи одної з зразкових пластунок, одної із нашої пластової родини.

У травні ц. р. Оріся репрезентувала свій стейт у національному конкурсі на американську "Місс Джуніор", який відбувався в Алябамі і був передаваний на цілій телевізійній сітці. Оріся Ганушевська дістала це почесне завдання не лише завдяки своїй притягаючій око появі та своєму усміхові. Вона змагалася і добула першість у таких п'ятьох ділянках: наука, мистецький танок, спорт, народне мистецтво та гарне поведіння. З признанням мусимо підкреслити, що наша Оріся старалася у свої змагання включити якнайбільше українських елементів. Тому в народному мистецтві вона показувала своє знання вишивкарства й писання писанок, а у мистецькому танку танцювала українські народні танці. В окремому додатковому змаганні — у плянуванні гостини, вона показала мен'ю української гостини. В цьому змаганні Оріся добула перше місце, грошеву нагороду й розголос у американській й місцевій пресі, яка подавала її знімки та її розповідь про це, як вона навчилася від мами та бабуні варити українські традиційні страви, а теж точні приписи усіх цих страв.

Хоча Оріся не добула в конкурсі на "Місс Джуніор Америка" першого місця, але гідно репрезентувала і нас, і свій стейт. На цьому однак її успіхи не закінчилися. Вона також до-

була перше місце і 2 500 дол. нагороди у змаганні за найкращу знімку, яке улаштувала вдома фотографічна фірма Істман Кодак. 1-го січня 1979 р. Оріся буде репрезентувати цю фірму на славній "Орендж Бовль Парейд" в Маямі, Флориди. Тоді знову матимемо нагоду бачити її на телевізії.

Влітку ц. р. Оріся була на курсах Українознавства в Гарварді, а тепер студіює на Провіденс Каледж.

О. Кузьмович

КУТОК ФІЛЯТЕЛІСТА

КОВЕРТА З ПРИВОДУ 5-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА

У Вольвергемптоні в Англії місцевий Пласт-прият видав окрему коверту зі святковим надруком з приводу 5-річчя священства свого душпастиря о. Степана Солтиса.

Члени Пласт-прияту і Пластової Станиці у Вольвергемптоні ставляться з великою пошаною до о. Степана Солтиса, уродженця Великобританії, який вибрав тяжку дорогу душпастиря і посвятив своє життя для українського народу.

Як вираз своєї радості й вдячності видали вони саме цю коверту для відзначення п'яти років служби свого пароха Богові та Україні.

Юрій Марчак

БУРГЕНЛАНД ПІД ЗНАКОМ УКРАЇНЦІВ

В перших днях грудня цього року відбулася в австрійській провінції Бургенланд, у її столиці Айзенштадт, нова виставка, зорганізована Союзом Українських Філятелістів у Австрії. Під час цієї виставки державна пошта випустила дві спеціальні печатки з українською тематикою і українськими написами. Крім

цього відбулася виставка українського народно мистецтва, яку зорганізувало товариство "Буковина" у Відні та концерт хору св. Варвари у Відні під проводом проф. Андрія Гнатишина. Усі три імпрези відбулися в замку в Айзенштадті під патронатом провінційного губернатора Теодора Кері.

На знімці бачимо нашого кореспондента ст. пл. Бориса Ямінського у розмові з губернатором, в часі підготовки цих імпрез.

ЩО БУДЕ В 1988 РОЦІ?

(з думок духовника МПЗ 1978 р.)

На ЮМПЗ в 1972 році на "Вовчій Тропі", США запитував я себе загадковим питанням: Чи на наступній Пластовій Зустрічі буду я вже священником?

На цій МПЗ-1978 р. в Альберті мої мрії таки здійснилися — священником я є, а навіть став духовником цілої зустрічі.

І тепер, дивлячись на цю тисячку пластової молоді, що з'їхалися з різних сторін світу на МПЗ-1978 — запитую знову загадково: Скільки пластунів за 10 років буде стрічати Великий Ювілей 1000-річчя Хрищення Київської Русі в рядах нашого українського духовенства?

За 10 років Пласт міг би дати багато — багато духовників із своїх рядів. Треба тільки відваги й посвяти. Господь Бог напевно кличе пластунів — і напевно знайде тих, яких хоче для своєї служби!

Пласт виховує ПРОВІДНИКІВ! Які ж можуть бути кращі провідники ніж ті, що посвячують себе на службу Богові й Народові?

Хто з Вас, Дорогі Пластуни, на черзі?

Вітаю Вас християнським привітом
Христос посеред нас!

о. ст. пл. Тарас Лончина, Побратим
(з одноднівки МПЗ-1978)

ВЕЛИКИЙ ГЕТЬМАН

"Великий Гетьман" це історична повість Федора Дудка про гетьмана Івана Мазепу.

У цій повісті автор підкреслює мудрість Івана Мазепи, його дипломатичний хист, культуру, патріотизм і яскравість.

У творі читач може дуже часто знайти латинські або французькі вислови гетьмана і його старшини, описи пишноти і "західности" Мазепино двору. Це доказ, що Гетьманові була близька західня культура.

Автор підкреслює дипломатичний хист Мазепи описом того, як Мазепа поводить ся з царським послом П'єтуховим. Цей хист також підкреслений тим, як вміло гетьман може собі дати раду й з Січовими козаками, які ненавидять москалів, як і він, і з царем Петром, який вимагає від Мазепи козаків, щоб вони билися в його війнах.

Мазепа був вірний своїй батьківщині, хоч багато людей в той час думали, що він потурвав москалям. Він не виявляв свого анти-русицизму тому, що цар Петро міг виповісти йому війну й зруйнувати Україну та Гетьманові пляни. Але в серці він радів кожний раз, коли москалі "дістали в штани" і чекав нетерпляче нагоди скинути ярмо царя Петра І-го і кожного іншого московського зверхника.

Коли я вперше почув про цю повість "Великий Гетьман", я думав, що це буде ідеалізований життєпис, такий як Кащенко "Борці за правду", повість про Богуна. Однак у цій повісті Дудко описує короткий період з Мазепино гетьманування й старається у переконливий спосіб представити Мазепу, як мудрого й дуже освіченого. Він був справді "Великий Гетьман".

А. В-кий

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ОЖЕНИЛИ СТАНИЧНОГО

Часто, як когось вибирають станичним, він уже жонатий; інші вінчаються, вже відслуживши своє на цьому пості. Але дуже рідко буває так, що пластун (звичайно старший) одружується, якраз будучи станичним.

Саме таке сталося в Едмонтоні 26 серпня ц. р., коли подружилися станичний Любомир Маркевич з Дарією Луцівною.

Ст. пл. Л. Маркевич (чи просто Любко, як його більшість називає) закінчив Албертський університет з дипломом бакалавра, згодом аспірантуру права в тому ж університеті і тепер працює адвокатом у правничій фірмі П. Шевчука. У Пласті він виконував різні обов'язки, м. ін. був осередковим ОП УСП, комендантом старшопластунського табору 1974 р. в Скелястих горах, станичним писарем, заступником станичного й врешті станичним. Та його

громадська праця не обмежується до Пласту. Він активний діяч місцевих відділів КУК і УНО, співає в хоро-танцювальному ансамблі "Дніпро", а під час студій був головою Українського студентського клубу при Албертському університеті.

Дарія співає в хорі Союзу Української Молоді Канади (СУМК), у жіночому ансамблі "Струмочок" і також у вищезгаданому ансамблі "Дніпро". Минулого року вона була головою Українського студентського клубу. Тепер вона продовжує свої університетські студії. Тож не дивниця, що з такими спільними зацікавленнями молоді і зацікавилися собою.

Вінчання відбулося в катедральному соборі св. Йосафата Полоцького, де співав ансамбль "Каштани", з яким наш станичний також мав зв'язки. Господарем весілля був пл. сен. Ярмо Скрипник, а боярами — ст. пл. Ярема і Славко Шулякевичі. Від станиці молодят привітали молодші представники виховних уладів — пл. розв. Дарія Градюк, курінна VI к. УПЮ-ок ім. Уляни Кравченко, пл. розв. Роман Дрогомирецький, курінний XIII к. УПЮ-ів ім. Петра Конашевича-Сагайдачного, і пл. новак Борис Олійник від новачтва.

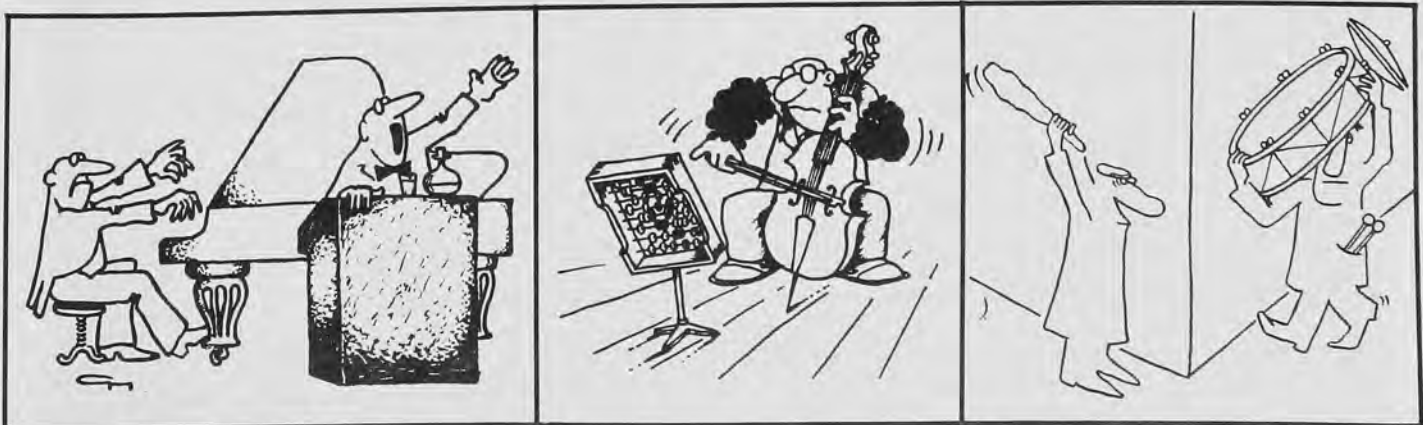
Поздоровляємо друзів Любомира й Дарію Маркевичів та бажаємо їм довгого й радісного подружнього життя.

З нагоди вінчання батьки Молодого панство Володимир і Анна Маркевичі склали 100 дол. даток — на пресовий фонд "Юнака".

УСМІХНИСЯ!...

БЕЗ СЛІВ...

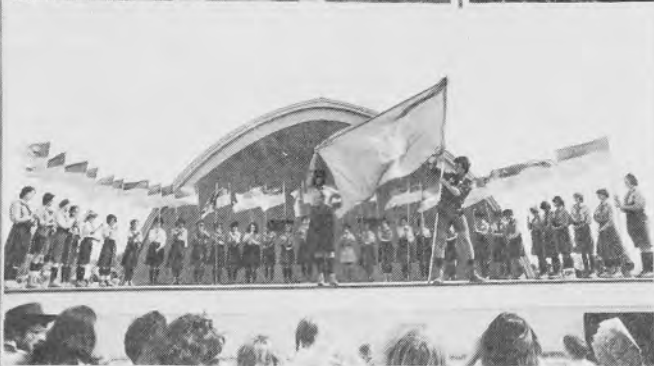

Фото — ст. пд. Олесь Сочанський

КАЛІФОРНІЙСЬКІ ЯСЕНИ

За останніх кілька років ми, слухачі, мали нагоду і приємність чути багато різних українських естрадних ансамблів. Більшість цих ансамблів з Канади, а головню з Монтреалю. Але щораз більше ансамблів появляється на терені США, в таких містах, як Нью-Йорк, Чикаго, Рочестер та в інших місцевостях. І ось маємо ще одну приємну несподіванку, а саме випуск нової платівки ансамблю "Ясени" з далекої Каліфорнії. Ця перша їхня платівка виявляє їхні великі спроможності як музикантів і дає нам змогу почути ансамбль, справді відмінний щодо звуку і репертуару.

Більшість пісень на цій платівці — це нові пісні з України, і деякі з них вперше появляються на українській платівці, виданій на еміграції. Деякі з цих нових і цікавих пісень — це: "Коханий", "Приворожила", "Лебедина туга", "Дикі гуси", "Бабине літо", "Тополіний пух" та інші. Також появляються знані мелодії, як "Ти ж мене підманула" і "Гопак".

Інструментально "Ясени" можуть сміливо стати в перші ряди українських ансамблів, бо всі музиканти дуже добрі щодо техніки і музичальності. Особливо виділяються Ефім Горінь (керівник, акордіон) та Ігор Родинський (саксофон). Чіткий і жвавий ритм піддають: Грег Гудал (бубни), Лінк Гансен, бас гітара) і Юрій Корінець (гітара). Цікаве опрацювання Ефіма Горіня дуже вміло виконують музиканти. Треба також згадати, що Ігор Садигурський (клярнет) і Петро Родинський (трубка) також доповнюють ансамбль у деяких піснях.

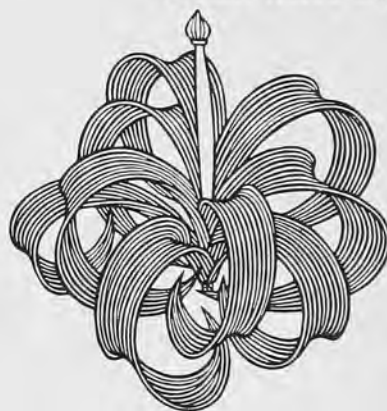
Вокальні партії виконують Наталка Власенко і Анатоль Валюх. Наталка Власенко співає приємним сопраном і найкраще вив'язується в пісні "Коханий". Анатоль Валюх, баритон, особливо гарно виконує пісні "Приво-

рожила" і "Бабине літо". Зате голоси Валюха та Власенко стилево не підходять ані до молодечого ансамблю, ані до відносно модерного репертуару. Це особливо разить у піснях "Я піду в далекі гори (Мила моя)" і "Верба". Крім того, голоси надмірно домінують і часами цілком заглушують інструменталістів. Та це, мабуть, вина звукового режисера, а не виконавців. Гарне тло додають вокальні партії сестер Катерини, Галини і Марушки Гевко та Ангели Мефіни і Галини Вільгайд, особливо у пісні "Дикі гуси".

Щодо загального виконання, мені найкраще подобались пісні "Коханий", де особливо виділяється Ігор Родинський на саксофоні, та інструментальні номери "Молодеча полька" і "Гопак", де виявляє свої здібності знаменитий акордіоніст Ефім Горінь. У пісні "Верба" цікаву партію виграють Юрій Корінець (гітара) і Лінк Гансен (бас).

Платівка ансамблю "Ясени" повинна цікавити всіх, а особливо тих, що сліdkують за новими піснями з України.

Ст. пл. Олесь Кузишин

Максим Рильський

МИКОЛА ЛИСЕНКО

*Неначе сон, довіку серцю милий,
Мов перший цвіт на провесні моїй,
У пам'яті він сяє, чародій
Чий пісні нас до життя будили.*

*Він од народу набирався сили
В надхненій праці, в боротьбі палкій,
Коли творив щоденний подвиг свій
Во ім'я тих, що сіяли й косили.*

*В своїм "Тарасі Бульбі" громовім
Він проспівав орлину славу тим,
Хто серце має мужнє й непоборне.*

*Сам чистий серцем, як нагірний сніг,
Він в музиці до "Кобзаря" воздвиг
Народу монумент нерукотворний.*

Mesto Cm Cm Cm Bb Cm Cm

Solo: Мі - сяць на не - бо - зво - ді сві - - тить. Eб Eб Cm Cm Cm Ab

Duo: Ва - - - тра тут же го - рить. Во - стан - Ab Ab Eб Eб Ab Cm

не у - сі ми тут зі - бра - лись, тре - ба нам роз - про - ща - Cm Cm Eб Eб Cm Cm Bb Bb

тись, тре - ба нам роз - - ста - ва - тись. Як сум - - но, Eб Cm Ab Eб

Бо - же, сум - - но. Ах, щи - ра друж - ба, як ме - ні Eб Eб Ab Ab Eб Eб

туж - но. Вас збе - ре - жу бо в сер - ці на - завж - ди. Ab Eб Ab Bb Bb Cm

Про - щай - те, дру - зі, мо - же на - зав - жди. Як

Місяць на небозводі світить.
Ватра тут же горить.
Востанне усі ми тут зібрались,
треба нам розпрощатись,
треба нам розставатись.
Як сумно, о Боже, сумно.
Ах щира дружба, як мені тужно.
Вас збережу бо в серці назавжди.
Прощайте, друзі, може назавжди. (2 рази)

Зірки отам на небі миготять.
Душі в нас вогнем горять.
Дяка вам, любі друзі, дяка,
Шана вам, любі друзі, шана.

Cm = Am Eб = C
Bb = G Ab = F
Завжди на те б бо - те = 1 = B

За щире слово дяка,
За тепле серце дяка.

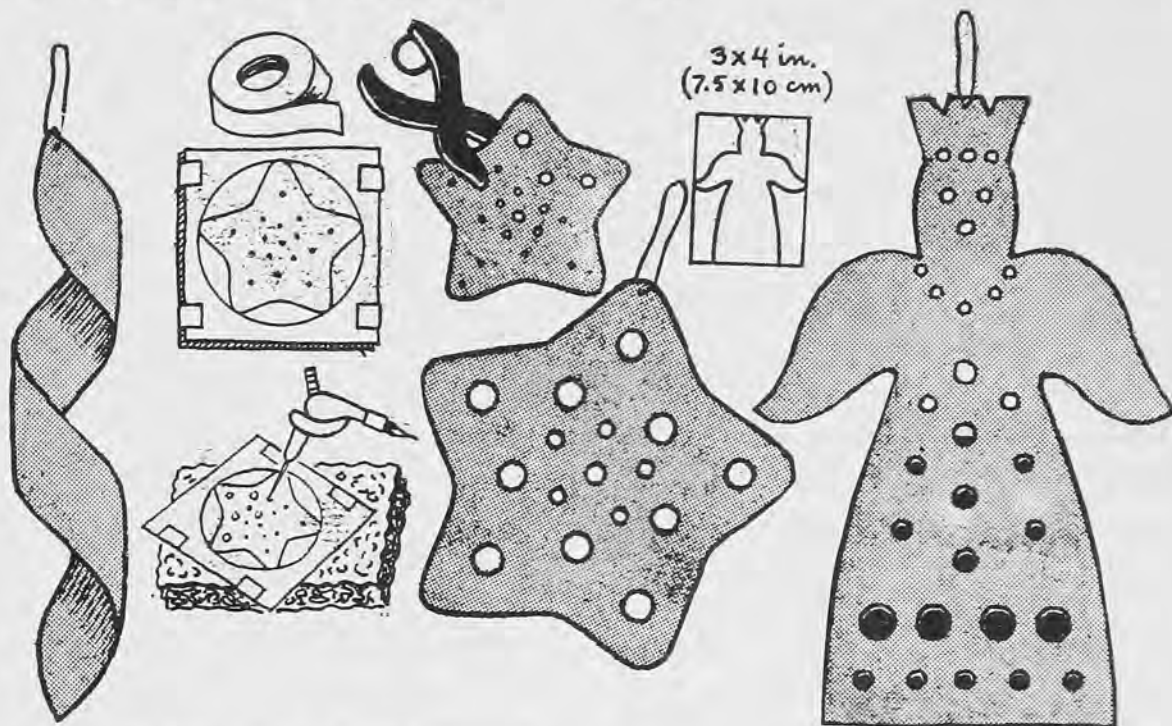
Буваймо щасливі з Богом.
Його молимо усім тут збором,
Щоб приязнь світла,
Що нас єднає,
Творила спомин, що не вмирає. (2 рази)

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

ПРИКРАСИ НА ШВИДКУ РУКУ

Розуміється, Ви напевно вже всі від листопада працюєте над прикрасами на ялинку та іншими дрібничками, що їх можна продавати на пластовому передсвятчному ярмарку.

або на грубому журналі), на нього покласти вирисований і витятий взір зірки чи чого іншого та витяти докладнісінько таке саме з паперу.

Але я добре знаю, що у Вас все повні руки роботи й часто-густо все робите в останній хвилині. Тому ще такі в грудні хочу Вам піддати ідеї на ще один рід скорих, дешевих та легких прикрас на ялинку. До них можете ужити різне алюмініове начиння з кухні, яке вже мама вживала й була готова викидати. Це звичайно начиння з солодких коржиків, т. зв. "паїв" або з заморожених харчів.

На прикраси можете ужити так підставу такого начиння як і його стінки. З підстави можна зробити зірки, лялечки, пташки і т. п. Із бічних "стінок" можна зробити довгі немов соплі льоду. Їх зробити страшенно легко, вистарчить відтяти таку стінку від підстави, обкрутити на якомусь відповідній довжини патичку, зробити на горі дірку ножичками або діркачем для паперів, пересилити гарну стяжечку і прикраса готова!

З підстави зробити можна зірку чи іншу форму в цей самий спосіб: нарисувати собі взір на звичайному папері. Алімінієм випростувати молотком (поклавши на якійсь книжці

Якщо це має бути зірка, тоді можна в ній зробити дірочки, поклавши її на губку, щоби нічого на столі не знищити. Діркачем відтак можна ці дірочки побільшити, а одну зужити на перетягнення стрічки. Гл. рисунки 1, 2, 3, 4. Ось маєте взір на рисунку, як зробити таким самим способом лялечку.

А коли у Вас більше часу та охоти можна зробити пташку чи зірку та їх відповідно помалювати.

О. К.

ДО НАС ПИШУТЬ:

УЧНІ НА ПЕРЕДПЛАТУ ДЛЯ НЕЗАМОЖНОГО ЮНАКА

Ми одержали від учнів 7-ої класи школи Українознавства в Нью Йорку та їхньої учительки пл. сен. Е. Гойдиш такого листа:

"Ми учні 7-ої класи Школи Українознавства в Нью Йорку разом із нашою учителькою зібрали дрібними датами 10 дол. на передплату "Юнака" для когось з Аргентини або Бразилії.

Ми любимо наш журнал. Він приносить нам багато радості і багато цікавих відомостей із пластового життя з цілого світу. Ми хотіли б, щоби прихід "Юнака" до хати якогось хлопця або дівчини в далених полудневих країнах приносив так багато радісних переживань як нам. Просимо падати нам адресу, на яку будете висилати "Юнака" від нас, щоби ми могли з цією дівчинкою чи хлопцем листуватися!

Данилюк Андрій, Дармограй Андрій, Денайло Орест, Залуцька Ліда, Лучечко Адріяна, Томаселлі Дніна, Томаселлі Сальватор, Федорів Одрій, Шевчук Роман, Пясецька Леся, Білоус Ореста і Е. Гойдиш.

ДУМКИ ДО УВАГИ

Природник William Beebe оповідає про свої часті відвідини в Теодора Рузвелта в Серемор Гіллі:

"Звичайно по вечірній балачці ми виходили на прохід по розлогих травниках довкола дому. По проході, заки увійти до дому, ми ставали мовчки й дивились на зоряне небо. Хто перший знайшов в околиці лівого горішнього рога зоряного чотирикутника Пегаса бліде мрячне п'ятно, починав рецитувати:

— Це спіральна мряковина Андромеди. Вона така велика, як Молочний шлях. Вона є одною із сто мільйонів галактик нашої всесенної. Вона віддалена від нас на два і пів мільйона світляних років. Вона складається зі сто мільйонів сонць, багато з яких більші, ніж наше сонце.

По хвилині мовчанки Теодор Рузвелт стверджував з усміхом:

— Тепер ми знаємо, які ми маленькі й незначні. Ходімо спати".

(Harold E. Kohn — Thoughts Afield.)

Пізнання природи зближує нас до Бога й дає нам змогу пізнати Його безмежну мудрість. Пізнання зоряного світу дає нам поняття про Божу велич і могутність.

Часом у ясну ніч, як дивитесь на зоряне небо й чуєте близькість Бога, подякуйте Йому за те, що Він сотворив світ і вас...

УВАГА! УВАГА! УЧАСНИКИ МПЗ-1978

Два дні після закриття МПЗ в Едмонтоні, в індіанському заповіднику, в індіанському шатрі — "тіпі", я знайшов вишивано-мережану сорочку.

Тому, що всі вже роз'їхалися додів і не було змоги шунати її власника, ані не було вже нікого з пластового проводу, сорочку я забрав з собою.

Власника цієї сорочки прошу зголоситися до мене, приславши опис її на таку адресу:

Mark Farion,
6305 South Park Blvd.
Parma, Ohio, 44134

З пластовим привітом Снобі!
пл. розв. Марно Фаріон

З нагоди 25-літнього подружнього життя складаємо \$25.00 на пресовий фонд пластових журналів.

Іванна і Ярослав Клим, Нью-Йорк, США

ПЕРША НАДІЯ

Янгол Божий з вогненним мечем з'явився перед ними і широко відчинив золоті ворота.

Адам і Єва, глянувши один одному в вічі, схилили голови і, почуваючи себе винними, переступили поріг, що відгородив їх від раю.

Перед ними земля була в рослинному хаосі. Навкруги — страшний рев звірів, готових до нападу. Згори — небо, захмарене на негоду.

Взявши один одного за руку, пішли вони повільно, насилу пробиваючи собі шлях у гущавині.

Незабаром ноги їх заболіли від втоми, а руки вкрилися ранами від гострих колючок.

І так народилася перша втома в світі.

— Ми самотні на цій ворожій землі, — сказав чоловік.

— Не бійся, я завжди буду з тобою, — відповіла йому жінка.

І вони пішли далі мовчки, думаючи про свою вину і покаяння.

Земля, тверда і дика, зустрічала їх неприятно, ніби навіть вороже...

— Ми не послухалися і тепер мусимо покутувати. Жити буде важко, — сказав чоловік.

— Не бійся, я завжди буду біля тебе, — відповіла йому, всміхаючись, жінка. — Та й може бути, що ми не будемо зовсім самотні. Янгол із золотими крильми йде з нами і вказує кращу дорогу, щоб нам допомогти...

І так, із цією усмішкою жінки, зародилася перша на світі надія.

Переспів Є. Онацького

"Українці перебирають Ньюаркське летовище!" — були б писали всі газети, як би якийсь репортер був відвідав у дні 2 серпня ц. р. летовище "Юнайтед Ейрлайнс Ейр Термінал" в Ньюарку, ЗСА. Того бо дня вирушали звідти спільно пластуни з Нью Йорку, Конетікет, Нью Джерзі, та з Філадельфії — до Канади на пластову Зустріч.

Вже раненько тої середи почали приїжджати пластуни з батьками. Пластуни несли напхані до останнього наплечники, а батьки — ручні торби, в яких знаходились всі ті речі, які до наплечника не влезали вже. До 12-ої години — всі вже були заladenі, а ми з нетерпінням очікували від'їзду до того незвичайного табору-зустрічі, де будуть пластуни з різних країн. Глибоко внутрі всі ми переживали, бо такі не знали, що

пл. роз. Таня Оберишин
2-ий Кур. УПЮ-ок Нью Йорк

МПЗ-1978

нас чекає, а деякі з нас ще ніколи не їхали літаком, то ще більше переживали.

12:45 — ми підійшли до нашої брами. Там о. ст. пл. Тарас Лончина провів молитву та поблагословив нас на щасливу дорогу.

1:45 — ми вже попрощалися з батьками і обіцяючи писати, сідали на свої місця і чекали відлету. Внедовзі літак піднісся догори — високо понад Нью Джерзі.

Приблизно за чотири години літак вже приземлився на летовищі в Едмонтоні Канада. Автобусами заїхали ми на Українське Село. Розтаборовившись, ми почали знайомитись з іншими пластунами, які з'їхались туди — з Канади, Австралії, Німеччини, Аргентини, Англії, ну і з Америки. На Українському Селі ми протаборували сім днів. Там відбулося відкриття Зустрічі, там ми запізнавалися одні з одними, там відзначувало 60-річчя Державності України. Звідтам ми їздили оглянути Едмонтон, на Канадійські "Комонвелт геймс".

9-го серпня ми попрощалися з учасниками Зустрічі та вирушили в Скелясті гори. По шестигодинній їзді ми побачили ті славні гори! Автобус втих, а ми дивилися крізь вікна захоплені чудовою природою.

Серед цієї чудової природи ми та-

борували, ходили на одноденні і триденні мандрівки — до озера Люїз, Морейн, на льодовики та в інші незвичайні місця — сім днів! Чудових сім днів!

Після середи почав лляти дощ, і ми мокрі, але веселі, заладувались в автобус і поїхали до індіанського заповідника. Там з'їхались знову всі учасники Зустрічі. Ми стрінули тих, яких пізнали першого дня Зустрічі, а які таборували деінде. Було прощання і обіцянки писати до себе... Святочно закрито Зустріч і ми роз'їхались.

Ми повернулись додів з чудовими споминами та з переконанням, що колись знову повернемось туди, щоб побачити ті чудові, снігом вкриті вершки канадських Скелястих гір.

НА ВАКАЦІЯХ В ЕДМОНТОНІ

Коли мандрівний табір Пласту з Німеччини прилетів до Едмонтону, на таборі вже було досить багато пластунів та пластунок, а наступного дня приїхали всі учасники та учасниці табору. Відбулось тоді відкриття Табору. Я таборував лише один тиждень в Едмонтоні, бо по розділенні таборовиків на різні групи, прихильники, група, до якої мене прилучено, поїхали до індіанського заповідника, що є серед високих гір та буйних лісів. Інші групи поїхали в інші сторони й мали прибути до цього заповідника аж за два тижні. По шатрах не вільно було тримати харчів, бо могли прийти несподівано в гості "гостро-

зубні" ведмеді! Внедовзі ми їздили верхи. Ввечері відбувалась ватра, а коли падав дощ, то ховались ми під "тіпісами" (індіанське шатро), а під ними дуже тепло. Ранком вставали ми під звук ... труби! Одного дня на молитві нам сказали, що відбудеться цілоденна прогулянка. Виходили ми на одну стрімку гору по групах. Моя звалась "Чорна Пантера". Відтак вернули ми до Едмонтону.

Всіх нас на таборі було аж тисяча! Закриття табору відбулось у суботу при ватрі, під час якої індіани відтанцювали нам їх танці. Мені таборкування в Едмонтоні подобалось, бо виніс я в зустрічі з іншими пластуна-

ми гарні враження та багато дечого навчився.

пл. юнан Андрій Сімків
Мюнхен

МПЗ-1978

В моїй уяві МПЗ-1978 мала три окремі й зовсім інакші частини. Перша — це триденна подорож поїздом з Торонто до Едмонтона, друга — це перебування на Українському Селі, а третя це таборування у Снелястих Горах.

Хоча у поїзді було невідгнідно спати або довгий час стояти, мені ця подорож подобалася. Від від'їзду з Торонто до приїзду до Едмонтона була між усіма нами приємна і братерська атмосфера. Щоби скорше минав час ми співали різні пісні, дивилися на безконечні краєвиди через вікна, грали в карти або так звичайно лише "дуріли".

Коли ми приїхали на едмонтонський двірцець, нас висадили з поїзду, впакували на автобуси й відвезли на українську оселю.

Мою чоту "Пантери" приділили до 11-ої сотні. У цій сотні ще були чоти з Лос Анджелес, з Дітройту із Клівленду. Ми досить швидко всі змінилися. На оселі ми таборували п'ять днів. Звідти ми відвідували оселю, їздили оглядати інші українські оселі, музеї як танок найбільшу на світі писанку у Вегервіл. Крім цього їздили на ігрища "Коммонвелту".

Одного дня відбулися змагання і всі брали участь у спортивній і тереновій грі. Ми змагалися чотами і ходили від пункту до пункту та пробували якнайліпше виконати те, що від нас вимагали. Треба було кидати "футбол" через опону, сканати на довжину без розгону, кидати "софтбол" якнайдалше, бігти в штафеті тощо. Моя чота здобула друге місце в класі розвідувачів. Потім була теренова гра. Чоти змагалися як і під час спортової гри. Ця теренова гра охоплювала всі теми пластового життя. Ми мусіли

розпалити вогонь і заварити воду на ньому, перенести "раненого" з одного місця в друге, збудувати сильний шалас, написати іспит про державність України, вивести прорухом три вені, заспівати стрілецьку пісню, намалювати панно, затанцювати український народний танець.

Згадуючи на другий день наші успіхи у тереновій грі, ми рахували, що нам повинні дати принаймні третю нагороду, а може й другу. Стояли в лаві й ченали... Вже викликали тих, що здобули третє місце, тих, що друге і ми вже втратили надію, аж тут почули: "Перше місце чота з Торонто «Пантери»!" І ми всі аж закричали з радості!

Побувши на оселі п'ять днів, нас розділили усіх по таборах після ступенів і відвезли на призначені місця. Розвідувачі мали табір у Кутеней Парку коло Вермільон. Звідтам усі відходили на мандрівки. Кожна чота мала піти на триденну мандрівку, а як члени чоти хотіли то могли виходити на короткі одноденні прогулянки. Я не міг (мені не дозволили) піти зі своїм гуртком на триденну мандрівку тому,

що ще перед табором я собі пошкодив коліно і мусів його спухлого пильнувати. Але я не здавався і ходив на одноденні мандрівки з іншими чотами.

Кожна чота мала нагоду відвідати "Радіом Том Спрінгс". В тім містечку є джерело гарячої води, яку pompують у басейн. Там є два басейни, один зі "зимною" водою на 85 ступенів Ф., а другий теплий на 105 ступенів. Можу щиро сказати, що в теплім дуже приємно сидіти і відпочивати.

Під час нашого таборування у горах майже кожного дня падав дощ. Ті, що ходили на триденні прогулянки, мали зовсім мокрий виряд, а одна чота навіть вернулася після одного дня мандрівки тому, що вони "рішили" що їй зазимно і замонро. Але настрій і природа були чудові. Куди не глянути, скелі, гори, деякі на шпильях присипані снігом, а внизу високі сосни й кедрі.

Потаборувавши у горах, нас усіх біля 800 душ завезли до індіанського заповідника, де мало відбутися закриття і печення традиційного індіанського "бізона". Танок мала бути ватра з індіанцями і курення т. зв. "файни миру" — але це не відбулося тому, що син індіанського "чіфа" напився трошки забагато і втопився в ріці. Проте сам "чіф" заповідника виголосив до нас цікаву промову.

Останні дні табору ми перевели на дозвіллі, під час якого ми могли обмінюватися переживаннями або знайомитися з пластунами і пластунками з США, Німеччини, Австралії, Англії та різних міст Канади.

Цікаво де буде наступна зустріч?

пл. розв. Андрій Винницький

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

СПОРТОВИЙ ЗМАГ НА МПЗ-78

Цього року я поїхав на Міжконтинентальну Пластову Зустріч до Канади. Не було з Нью Йорку досить хлопців, щоб створити самостійний гурток, тому Тарас Одуляк, Марко Шуган, Олег Данилюк і я — злучилися з юнаками станиці Пассейк. Ми познайомились з ними перед від'їздом до МПЗ. Нашим впорядником на час МПЗ став друг Бакалець.

Коли ми приїхали до Канади, першого тижня ми таборували на Українському Селі. Там відбувся і спортивний, і тереновий змаг. Наш гурток брав участь у цих змагах.

Спортовий змаг складався з десяти пунктів: штафета, кидання футболом через колесо, ходження на ногах і руках, ходження чвірками, метання м'ячем з бейзболу, стрибок з місця (без розгону) і різноманітні біги. Це було подібне до декатлону.

Ми здобули рекорд в трьох останніх родах спорту. Наш гурток здобув перше місце в спорті, а третє в тереновій грі.

Мені незвичайно подобалася програма МПЗ-1978.

пл. розв. Андрій Соневицький
XXI К. УПЮ-ів, Н. Й.

ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ

Цього літа Пласт відбув МПЗ. Це значить, що пластуни та пластунки з цілого світу приїжджали до Канади на табір, спочатку в Українському Селі на схід від Едмонтона, а далі в інших місцях. Таборувників було зо тисяч! Ми пробули в Українському Селі з тиждень. Там ми об'їжджали автобусами багато місцевостей та бачили численні цікаві речі, як от найбільшу писанку в світі у Веджервілі в Алберті. Ми також оглядали українські дома, що були збудовані на заході Канади одні з перших. Крім цього, поїхали ми до Едмонтона оглянути Ігри Коммонвелту і бачили як англійський спортсмен легкої атлетики Дейлі Томпсон здобув золоту медаль в "декатлон", побиваючи до теперішнього світового рекорду.

По тижні таборування нас поділено на різні групи: прихильники (ці), учасники (ці), розвідувачі, орлиці та скоби. Всі групи виїхали до власних

таборів у Бенф або Днаспер. Кожна група йшла на п'яти-шестиденну прогулянку. Потім всі зустрілись знову на "Стовни Крік Індіан Резервейшин" на закриття МПЗ-1978. Там ми мали ватру, під час якої були скечі, танці індіан, а згодом відбулось офіційне закриття табору.

пл. юнак Роман Жаровський
Торонто

НЕПРОШЕНІ ГОСТІ (СПОМИН З МПЗ-1978)

Коли ми повернулись з тяжкої дводенної мандрівки, мені і моїм приятельцям дозволили піти спати раніше. Ми дуже зраділи уявляючи собі спокійну, довгу нічну тишу. Поснули. Раптом десь близько 2-ої години вночі збудили нас крики у цілому таборі. І на нас всі кричать, щоб ми встава-

ли, а ми кричимо на них, щоб вони йшли спати і залишили нас у спокою, бо ми дуже змучені. Нарешті якось все втихомирилось. Та за дві-три хвилини знову рознеслись крики по таборі. Цим разом ми почули, чому це кричали. До табору загоостили непрошені гості — ведмеді! Ніч була дуже темна, але все таки ми побачили, що це були таки великі ведмеді. Ми вийшли зі шатра і прилучились до решти юначок. Ми всі довго свистали й тарахнали їдунками. Нарешті поволеньки ведмеді почали відходити.

Такі зустрічі з ведмедями повторювались впродовж трьох ночей. Першої ночі — ми всі були заскочені здивовані, зачаровані. Наступної ночі — ми вже збайдужніли, а третьої ночі — ми були вже дуже злі на наших нічних гостей!

пл. уч. Ксенія Зєлин
XVIII К. УПЮ-ок ім. Олени Пчілки
в Нью Йорку

МОЄ ТАБОРУВАННЯ

Коли я полетів з Риму до Філадельфії, я був дуже веселий. Перші два тижні пробув я дома, відтак поїхав на табір. Таборував я три тижні на "Вовчій Тропі" в Іст Четгем. Таборування проходило під назвою "Лицарі Залізної Остроги". Ми мали доброго команданта з Канади.

По офіційному відкритті табору, ми, розуміється, зачали відразу таборувати. Це був мій перший юнацький табір. Спочатку було досить нудно, а потім, коли я зачав привинати, стало краще. Ми мали вогники кожного вечора, а деколи й великі ватри. Часом ішли ми у відвідини до юначок і разом з ними співали наші пісні, ну й жартували собі. Вдень мали ми короткі гутірки й говорили про початки Пласту. Це було дуже цікаво.

Їжа була досить смачна. Мені найбільше подобались спортові вправи та ігри, як от: кошиківка, копаний м'яч, америнанський футбол... Ми теж ходили на довгі прогулянки в ліси, аж десять миль! Відтак відпочивали, бо були до краю вимучені такою... ходою! Вечором звичайно треба було держати стійку. Я вартував два рази з моїм товаришем по дві години. Першим разом було нам страшно, але другим разом ми були відважніші. Ми бачили як єноти (рануни) розкидали сміття, тому ми пігнали за ними, а вони, розуміється, давай тікати! Відбувались також теренові ігри й курінь, до якого я належав, взяв перше місце. Отак я пройшов свій перший юнацький табір.

пл. юнак Ілля Лабунька
Філадельфія

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуги українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$6.00 з додатком коштів пересилки.
- БУКВАР МАРІЇ ДЕЯКО, ціна \$4.00 і кошти пересилки.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай зараз повідомить про це адміністрацію "Юнака", подаючи свою давню й нову адресу.

ТАКОЇ РЕЧІ НЕ ІСНУЄ, ЯК БУТИ КАД

ЦЕМ У БІЛЬШІЙ ЧИ МЕНШІЙ МІРІ

У нашій країні канадець є **канадцем** без огляду на його чи її походження....незалежно від того, чи вони народились у Канаді, чи емігрували сюди. В Канаді ми шануємо кожного, як людину, і поважаємо його расу, самобутню культуру, релігійні та духові цінності. Кожний канадець зискує від того, що він поділяє хист, уміння, та вклад у канадське життя всіх інших канадців. Власне завдяки цьому Канада велика Країна! Ваш канадський уряд, шляхом своєї постійної політики

багатокультурності, впроваджує та керує великою низкою програм, спрямованих на те, щоб заохотити усіх канадців затримати їх культуру.... і з **гордістю** поділитися нею з усіма іншими канадцами. Одним із завдань вашого Міністра Багатокультурності є забезпечення рівних можливостей і прав для **усіх** канадців, незалежно від їх етнічної чи культурної приналежності. Ваш Міністер Багатокультурності також допомагає забезпечити здійснення політики багатокультур-

турності в усіх сферах діяльності та в усіх програмах вашого канадського уряду. Завдяки цьому Канада насправді багатокультурна країна.

Ці тривалі багатокультурні програми канадського уряду борються за різноманітність усіх канадців та за їх рівність. Усі канадці **рівні**. Немає такої речі, як бути канадцем у більшій чи меншій мірі... завдяки нашій політиці багатокультурності.

Multiculturalism

unity through human understanding

Honourable Norman Caik
Minister of State
Multiculturalism

L'honorable Norman Caik
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

ЗАГАДКИ

Знайдіть прізвища 21 політ-в'язнів.

К О В А Л Е Н К О Л О Х А О К
О С З А Х А Р Ч Е Н К О Б Й Ч
С Т Е С Н Л І С Е Н И К Т И Й
Т Р А К Г Е І Т В О Л Н В К И
І О П Ч Н Р Ф А С О Д Р Ш Ь К
В В М О Р О З Р О В Х Ч А С Ь
О С О Р О К А О Т У Ш Р Б В С
Р Ь К Н Е Я Т С Ш Ф В А А О В
О К Н О М К П О А Р К М Т К О
Б И Е В А О Р Л С А Я Л У Д К
Е Й Ч І Р Л Н Ь Ю Р Н Н Р А У
Й И В Л О Л А С У Щ В У А Л Б
Р Я Е П П Р О К О П І В М Г Г
О С Ш Г Л Е В И Ц Ь К И Й К О
Г Н Ч О Р Н И Й Е П Р О З Р Л

Р. Волошенко
18-ий кур.

Чи можете знайти заховані слова?

С К О М А Н Д А Б Д Ж С А П М О К
П В Т У А Н О В А К И Н Я Т М И В
Р Б Я Ц К И К Я А Р Т А В С Л Ю Е
О А Б Т Ч В Л Т Ю Я Т Р О А М А Ч
Г Р А Н О Л К Р С Л Я О Г Л О Д І
У А М Г Т В И О К Е В Ц И П В Я Р
Л К Н А Д Я Е П О С П К Б О Т І К
Ь И К О А Г О С Б О Л І С Д С К А
К А О Г Г Б И Л Н Т А Б І Р А И Ю
А Д Р А У Ь О Ц О И С Т А У Н Л Б
Т Р Т Д Я Р Ш Р Ь Ю Т У Д Г Ю Р И
У І А Р Н Г Д В П Я І Н Я А Б О Ш
Н Я Ш І А Б А Р Г А В О Н Е Р Е Т

Свято Весни
табір
Життя в Пласті
Дрот
вогник
Орликіяда
точка
ватра
спорт
теренова гра
прогулька
вечірка
оселя

друг
подруга
команда
шатро
ліс
Пласт
проба
юнацтво
Скоб
новаци
барак
компас

пл. уч. Адріяна Підвербецька
пл. уч. Марта Мицик
Коговз

ШИФРИ

1 А П Т Л С
2 О Р Т Д Р І
3 У Ь К Н Р І
4 К Н А Ю
5 Т О Ш Р А
6 Б С О К
7 У Л О З В
8 А А И Р Б К
9 С О С Т И К В
10 К Н З А І В А Д
11 Н І К А Т М А
12 К Т Р О У Г
13 П П Р Р А О
14 С А Л А Н У Т П К
15 Н П А С Т У Л

Ляля Саяк
18-ий кур.

ШИФРИ

ВЛКОЦНЕАЬО
— — — — — □ — — — —
РЛПТАЮЕ
— — — — — □ — — — —
ХВШУИЕУ
— — — — — □ — — — —
ШСЙГУВКЬРЕИ
— — — — — □ — □ — — — —
НЮТИПТНК
— — — — —
ЙИВИКЛЫИ
— □ — — — — —

українське місто

пл. розв. Юрій Червінський
З одноднівки "Свята Весна" 1978 р.
Вовча Тропа, IX-ий кур.

Коли ви купуєте вироби зроблені в Канаді, то ви даєте працю канадським робітникам.

Ось чому уряд провінції Онтаріо закликає вас купувати канадські вироби.

Кожного разу, коли щось купуєте, дивіться за написом "MADE IN CANADA", тому що купуючи речі канадської продукції, ви тим самим даєте працю канадцям. Наприклад:

- коли купите за \$500 софу зроблену в Канаді, то створите приблизно три дні праці для канадців.

- якби канадці збільшили купівлю одяжі, пошитой в Канаді, лише на 5%, то це створило б понад 400 нових праць. Чим більше купуватимемо канадські вироби, тим більше створимо праць.

Ваше Міністерство індустрії і туризму в Онтаріо хоче нагадати вам, що купуючи канадські вироби, ми всі в Онтаріо

користаємо з цього. Це підсилює нашу економію і дає нам наш високий стандарт життя.

Таким чином, коли ви купуватимете все канадське, то тим самим причинетесь до більш сприятливого Нового Року.

**Larry Grossman,
Minister of Industry
and Tourism**

William Davis, Premier

Province of Ontario

ЗАРОЗУМІЛИМ

Ти занадто зарозумілий в тому, що ти говориш.

І в цій своїй зарозумілості ти вважаєш себе вищим від інших.

Ти переконаний в тому, що з твоїх уст промовляє сама мудрість, і що ти ніколи не помиляєшся. І з цієї своєї зарозумілості ти викував собі закон, яким ти все і всіх судиш і — осуджуєш.

**

Ти занадто зарозумілий у тому, що ти робиш.

І ця зарозумілість дає тобі окрему мірку, щоб виміряти власну постать і власну особистість.

Але в цих вимірах тобі бракує точності.

Ти проголошуєш, що ти ніколи не помиляєшся. Але коли все ж це трапляється, ти поспішаєшся заперечити свою помилку і перетворити її у величезне досягнення, і для цього ти підносиш голос, — тим сильніше, чим більша твоя помилка.

З переспівів Є. Онацького

СПИСОК ДАТНІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

США

Пл. ню. Данило і Роксана Шварци, Чері Гілл	\$6.00
Пл. юн. Юрій Ріпецький, Савт Голланд	3.00
І. і Я. Клими, Нью-Йорк, з нагоди 25-ліття подружжя	25.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки у цьому числі)	135.00
США разом	\$169.00

КАНАДА:

Українська Школа ім. Юрія Липи, Торонто, з градаційного бенкету	50.00
Ст. пл. Роман Зазуля, Торонто	20.00
В. і А. Маркевичі, Едмонтон, з нагоди вінчання	100.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки у цьому числі)	40.00
Канада разом	\$210.00

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ:

Члени Пластприяту у Волвергемптоні	\$4.49
УСІ РАЗОМ	\$383.49

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Пл. юн. Юрій Мончак, Ляшін, Канада, для Сестер Службниць у Югославії.
2. Пл. юн. Моніка Зуб, Сарнія, Канада, для юначки в Торонті.
3. Євфрозина Федьків, членка 89-го Відділу С.У.А. у Кергонксоні, США, для шкільної молоді при Колегії Сестер Йосифіток у Бразилії.
4. 89-ий Відділ С.У.А., Кергонксон, США, для молоді при Інституті св. Ольги в Прудентополіс, Бразилія.
5. Інж. Ярослав Цюк і ст. пл. Олег Цюк, Філадельфія, США, 5 передплат для Рідної Школи у Відні, Австрія і 2 передплати для священика в Югославії.
6. Учні 7-ої кл. Українознавства, Нью-Йорк, США, і їхня учителька пл. сен. Євстахія Гойдиш, для юначки в Аргентині.

РАЗОМ 12 ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ.

Останнє наше повідомлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" ч. 6-7 — 1978.

Усім, що заплатили дарункові передплати щиро дякуємо. Дарункові передплати дають змогу читати "Юнака" юначкам і юнакам, які самі не мають змоги заплатити передплати.

Замість квітів на могилу
св. п.

ІВАНА ЧУЧМАНА

складаємо \$30.00 на пресовий фонд "Юнака".

**Члени Пластової Станиці
і Пластприяту у Вінніпеґу, Канада**

Замість квітів на могилу
св. п.

пл. сен. ОЛЕКСАНДРИ КУЛЬЧИЦЬКОЇ

Незабутньої Матері нашої Подруги Соні
складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

Гурток "Веселна"

2 Кур. УПЮ-он ім. Лесі Українки
Нью-Йорк, США

Замість квітів на могилу
св. п.

ТЕОДОРИ ХРОНОВ'ЯТ

складаю \$50.00 на пресовий фонд "Юнак"

**пл. сен. Оси́па Галя́рович
Клівленд, США**

Замість квітів на могилу
св. п.

ІВАНА ГАПІЯ

Брата нашої Бабусі, який помер
у жовтні 1978 р. в Су Сіті, Айова, США,
складаємо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

**ст. пл. Варвара, Єлисавета і Стефа
Тиховецьні, Ст. Кетерінс, Канада**

Замість квітів на могилу
св. п.

ГРИГОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО

Батька члена 29-го Кур. УПС "Сіроманці"

пл. сен. Юрія Українського

складаємо \$60.00 на пресовий фонд пластових журналів:
по \$10.00 — **пл. сен. Роман Андрушнів,**

пл. сен. Роман Воронна, пл. сен. Володимир Рудакевич,
пл. сен. Любомир Явний, пл. сен. Віктор Яворський,

пл. сен. Юрій Яцусь

„ТИМ, ЯКІ ЗАБУВАЮТЬ СВОЮ МОВУ, ЯКІ
З ЛІНИВСТВА Й БЕЗХАРАКТЕРНОСТІ ВІД-
РІКАЮТЬСЯ СВОГО РОДУ, СВОЄЇ НАЦІО-
НАЛЬНОСТІ, НЕ ПОМОЖЕ І ГЕНІЙ ШЕВ-
ЧЕНКА. І НІХТО НЕ ВРЯТУЄ ЇХ ВІД ВТРА-
ТИ ЇХНЬОГО РОДУ, В ЧУЖОМУ МОРІ, У
ВСЕЛЮДСЬКІЙ ГЛОТІ”.

(д-р Тисовський-ДРОТ)

„Сеніорська Ватра” — 1964

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуні і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКІЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІВНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

● Присилайте передплати **3 ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

БОРСУК

КАЖАН

ІЖАК

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОЛК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ